

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 252/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	K. D. (1)	w dniu 14 listopada 2015 roku w miejscowości (...) gmina W. pow. (...) woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd M. M. (1) co do zamiaru wywiązania się z zawartej tego dnia umowy pożyczki i po otrzymaniu	

		od pokrzywdzonego kwoty 16.500 złotych nie zwrócił zaciągniętej pożyczki doprowadzając w ten sposób pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Oskarżony K. D. (1) świadczył na terenie posesji pokrzywdzonego M. M. (1) usługi brukarskie. Oskarżonego polecił do tego zadania syn M. S. M., który utrzymywał z K. D. (1) kontakty koleżeńskie.	1) Wyjaśnienia oskarżonego K. D. (1) 2) Zeznania świadka M. M. (1) 3) Zeznania świadka J. M. 4) Zeznania świadka S. M.	1) 95, 136-136v, 160v-161 2) 16v, 137-138 3) 145 4) 145v	
2. W dniu 14 listopada 2015 roku M. M. (1) udzielił K. D. (1) pożyczki w kwocie 16.500 złotych. Termin spłaty pożyczki został ustalony na dzień 15 lutego 2016 roku. Na tą okoliczność żona M. J. M. sporządziła oświadczenie zawierające kwotę pożyczki, datę zawarcia umowy oraz termin spłaty. Oświadczenie podpisali pod pozycją „udzielający pożyczki” M. M. (1), a pod pozycją „pożyczający” K. D. (1).	1) Oświadczenie potwierdzające udzielenie pożyczki 2) Zeznania świadka M. M. (1) 3) Zeznania świadka J. M. 4) Zeznania świadka S. M.	1) 9 akt sprawy (...) 2) 16v, 137-138 3) 145 4) 145v	
3. K. D. (2) pożyczając od M. M. (1) pieniądze oświadczył, że potrzebuje ich na zakup kostki brukowej w ramach kolejnego	Zeznania świadka M. M. (1)	16v, 137-138	

<p>zlecenia. Zapewniał, że po jego wykonaniu odda dług.</p>			
<p>4. K. D. (1) nie dochował terminu zwrotu należności. Po upływie terminu zapłaty M. M. (1) wielokrotnie dzwonił do K. D. (1) wzywając go do zwrotu pieniędzy. Oskarżony 2 bądź 3 – krotnie w rozmowach telefonicznych zapewniał, że odda pożyczkę. Następnie przestał odbierać telefony od M. M. (1).</p>	<p>1) Zeznania świadka M. M. (1) 2) Zeznania świadka J. M. 3) Zeznania świadka S. M.</p>	<p>1) 16v, 137-138 2) 145 3) 145v</p>	
<p>5. M. M. (1) wraz z synem S. M. udał się do miejsca zamieszkania K. D. (1), jednakże nie udało mu się z nim spotkać. Matka K. D. (1) stwierdziła, że oskarżony leży w łóżku pod wpływem alkoholu i z nogą przebitą gwoździem. Zaoferowała, że spłaci część zobowiązania syna kiedy sprzeda byka za kwotę 6.000 zł, a brakującą kwotę będzie spłacać ratalnie. Nie uczyniła jednak tego.</p>	<p>1) Zeznania świadka M. M. (1) 2) Zeznania świadka J. M. 3) Zeznania świadka S. M.</p>	<p>1) 16v, 137-138 2) 145 3) 145v</p>	
<p>6. M. M. (1) w dniu 19 kwietnia 2016 roku złożył przeciwko oskarżonemu pozew o zapłatę pożyczonej przez pokrzywdzonego kwoty 16.500 złotych, do Sądu (...) w P. (...). Na skutek przeprowadzonego postępowania sądowego wydano w dniu 30 maja 2016 roku w sprawie (...) nakaz</p>	<p>1) Pozew w sprawie I Nc 1304)16 2) Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (...) 3) Zeznania świadka M. M. (1) 4) Potwierdzenie odbioru nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu</p>	<p>1) 3-6 akt sprawy (...) 2) 16-16v akt sprawy (...) 3) 16v, 137-138 4) 18 akt sprawy (...)</p>	

<p>zapłaty w postępowaniu upominawczym na kwotę 16.500 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lutego 2016 roku do dnia zapłaty. Nakaz zapłaty stał się prawomocny w dniu 12 sierpnia 2016 roku. Jego odpis został doręczony K. D. (1) do rąk własnych w dniu 27 lipca 2016 roku. Nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 12 grudnia 2016 roku.</p>			
<p>7. Na podstawie nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu (...), na wniosek M. M. (1), Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim prowadził do majątku dłużnika K. D. (1) postępowanie egzekucyjne pod sygnaturą (...). Postanowieniem z dnia 15 października 2019 roku umorzono postępowanie z uwagi na bezskuteczność egzekucji. K. D. (1) kontaktował się telefonicznie z komornikiem w ramach toczącej się egzekucji.</p>	<p>1) Kserokopia postanowienia w sprawie (...) 2) Kserokopia wniosku 3) Zajęcie wierzytelności 4) Zawiadomienie o dokonanych czynnościach 5) Zeznania świadka M. M. (1) 6) Informacja o stanie egzekucji</p>	<p>1) 4-5 2) 7-8 3) 11-12 4) 13 5) 16v, 137-138 6) 68</p>	
<p>8. K. D. (1) był uprzednio wielokrotnie karany.</p>	<p>Karta karna</p>	<p>74-75v</p>	
<p>9. Oskarżony nie składał zeznań podatkowych za lata 2015-2016.</p>	<p>Informacja Naczelnika U. S. w T.</p>	<p>72</p>	

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Wyjaśnienia oskarżonego K. D. (1) Zeznania świadka M. M. (1) Zeznania świadka J. M. Zeznania świadka S. M.	Okoliczność ta pozostawała w istocie niekwestionowana przez żadną ze stron. Zarówno oskarżony, pokrzywdzony jak i świadkowie w sposób spójny, konsekwentny, a tym samym wiarygodny relacjonowali co do wykonywania przez K. D. (1) prac brukarskich na terenie posesji M. M. (1).	
2-5	Oświadczenie potwierdzające udzielenie pożyczki Zeznania świadka M. M. (1) Zeznania świadka J. M.	Wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia dlatego też zasługuje na wiarę. W niniejszej sprawie jedną z kluczowych okoliczności było ustalenie, czy M. M.	

Zeznania świadka S. M.

(1) pożyczył pieniądze K. D. (1).

Sąd ustalając te fakty miał na uwadze przede wszystkim stanowcze i konsekwentne zeznania M. M. (1). Świadek ten bardzo szczegółowo relacjonuje sposób oraz okoliczności udzielenia pożyczki oskarżonemu, jak również zapewnienia K. D. (1) o spłacie długu.

Zeznania świadka są spójne ze szczegółowymi zeznaniami J. M. oraz S. M.. Jakkolwiek można by było mieć wątpliwości co do tego, czy wskazane osobowe źródła dowodowe mogą być wiarygodne uwzględniając ich relacje rodzinne, to nie mogą one budzić żadnych wątpliwości w połączeniu z popierającymi je dowodami z dokumentów.

Fakt zawarcia umowy pożyczki stwierdzony został przez oświadczenie złożone na piśmie, które zostało podpisane przez oskarżonego oraz M. M. (1). Oskarżony potwierdził, że pod tym oświadczeniem znajduje się jego podpis. Ponadto treści tego dokumentu oskarżony nie zdołał w sposób wiarygodny podważyć.

Okoliczność istnienia długu potwierdza wydany przez Sąd (...) w P. (...) w sprawie (...) nakaz zapłaty zaopatrzonej w klauzulę wykonalności.

		Twierdzenia M. M. (1) składane w toku postępowania cywilnego złożone przed kilku laty są tożsame ze złożonymi w sprawie niniejszej.	
6	<p>Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (...)</p> <p>Potwierdzenie odbioru nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu</p> <p>Zeznania M. M. (1)</p> <p>Pozew w sprawie I Nc 1304)16</p>	<p>Wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje ze sobą dlatego też zasługuje na wiarę.</p> <p>Wartość dowodowa wskazanego nieosobowego materiału dowodowego nie wzbudziła wątpliwości Sądu, nie była również kwestionowana przez żadną ze stron.</p>	
7	<p>Kserokopia postanowienia w sprawie (...)</p> <p>Kserokopia wniosku</p> <p>Zajęcie wierzytelności</p> <p>Zawiadomienie o dokonanych czynnościach</p> <p>Zeznania świadka M. M. (1)</p> <p>Informacja o stanie egzekucji</p>	<p>Wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje ze sobą dlatego też zasługuje na wiarę.</p> <p>Wartość dowodowa wskazanego nieosobowego materiału dowodowego nie wzbudziła wątpliwości Sądu, nie była również kwestionowana przez żadną ze stron.</p>	
8	Karta karna	Wskazany nieosobowy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie był podczas postępowania kwestionowany, Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność, dlatego też był podstawą	

		poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych.	
9	Informacja Naczelnika U. S.w T.	Wskazany nieosobowy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie był podczas postępowania kwestionowany, Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność, dlatego też był podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych.	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
2-5	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. D. (1)	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w części, w której nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, w tym do uzyskania pożyczki w kwocie 16.500 złotych od pokrzywdzonego.</p> <p>Przed wszystkim pozostają one w opozycji do wzajemnie się uzupełniającego i korespondującego ze sobą osobowego i nieosobowego materiału dowodowego w postaci zeznań M. M. (1), J. M., S. M. oraz przede wszystkim</p>	

pisemnego oświadczenia o udzieleniu pożyczki, pod którym jako udzielającego pożyczki widnieje podpis M. M. (1) a jako pożyczającego widnieje podpis K. D. (1). Sam oskarżony zresztą nie kwestionował, że pod tym oświadczeniem w rubryce pożyczający znajduje się jego podpis.

Ponadto wyjaśnienia oskarżonego w kwestii w jaki sposób znalazł się tam jego podpis były niekonsekwentne i nielogiczne.

W postępowaniu przygotowawczym K. D. (1) ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, w tym zaprzeczył aby pożyczał pieniądze od pokrzywdzonego.

Na rozprawie w dniu 7 maja 2021 roku oskarżony odmówił składania wyjaśnień. Pod koniec rozprawy tego dnia wyjaśnił jedynie, że na oświadczeniu pod pozycją pożyczający widnieje jego podpis. Jednocześnie jednak stwierdził, że on nie podpisywał takiego oświadczenia. Nie potrafił wyjaśnić w jakich okolicznościach podpis ten znalazł się pod przedmiotowym oświadczeniem.

Na terminie rozprawy w dniu 22 czerwca 2021 roku oskarżony najpierw uzupełniając wyjaśnił, że podpisywał oświadczenie ale związane z kwestią dopłaty za maszynę. Tym samym, zdaniem Sądu, widział treść tego oświadczenia a w konsekwencji nie było to oświadczenie z przedmiotowej sprawy. Dlatego też oskarżony musiał podpisać jeszcze jedno oświadczenie o innej treści. W ocenie Sądu było to oświadczenie dotyczące udzielonej mu przez pokrzywdzonego pożyczki.

Po pewnym czasie na tej rozprawie oskarżony przedstawił kolejną wersję zdarzenia, że co najwyżej mógł podpisać czystą kartkę, na której następnie utworzono oświadczenie potwierdzające istnienie pożyczki.

Za niewiarygodnością wyjaśnień oskarżonego przemawia również to, że odpis nakazu zapłaty stwierdzającego istnienie długu w ramach postępowania w sprawie (...) oskarżony odebrał do rąk własnych, co wynika z oryginału potwierdzenia odbioru załączonego do akt sprawy cywilnej. Oskarżony nie złożył w ustawowym terminie środka odwoławczego, co należy rozumieć za przyjęcie odpowiedzialności za jego spłatę. Tym samym

		nie kwestionował, że pieniądze w takiej wysokości jest winien pokrzywdzonemu. Miał świadomość, że pożyczył pieniądze od M. M. (1) w takiej wysokości i tego nie kwestionował. Oskarżony nie wskazał bowiem innego zdarzenia na podstawie którego pokrzywdzony mógłby dochodzić od niego kwoty 16.500 złotych. Na podstawie wydanego nakazu zapłaty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności prowadzona była egzekucja komornicza, w ramach której oskarżony telefonicznie kontaktował się z organem ją prowadzącym. Mimo to nie podejmował żadnych kroków prawnych zmierzających do tego, aby uwolnić się od długu, którego rzekomo nie zaciągał.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	K. D. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 286 § 1 kk.

Popelnienie występku z art. 286 § 1 kk przypisać można sprawcy, który będąc motywowany celem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem poprzez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego czynu. Przez wprowadzenie w błąd należy rozumieć wywołanie mylnego wyobrażenia o rzeczywistości.

Podmiotem, który wprowadzony zostaje w błąd może być zarówno osoba fizyczna, osoba prawna, jak i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, a w przypadku podmiotów niebędących osobami fizycznymi

pokrzywdzonymi mogą być zarówno podmioty publiczne, jak i prywatne.

Doprowadzenie stanowiące znamię skutku przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 kk polega na wywołaniu u pokrzywdzonego niekorzystnej decyzji co do rozporządzenia jej mieniem. Przy czym pomiędzy wprowadzeniem w błąd

lub innymi opisanymi sposobami działania sprawcy a skutkiem w postaci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem istnieje musi związek tego rodzaju, że gdyby u pokrzywdzonego błąd nie został wywołany, to działając świadomie nie podjął by on czynności, których skutkiem było uszczuplenie jego majątku. Stroną podmiotową występku z art. 286 § 1 kk jest umyślność w zamiarze bezpośrednim kierunkowym (ukierunkowanym na cel w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej).

Dla meritum sprawy kluczową okolicznością było ustalenie, czy nieregulowanie należności wobec pokrzywdzonego M. M. (1) przez oskarżonego było z góry zaplanowanym wyłudzeniem od niego pieniędzy, czy też brak płatności powstał następnie, z uwagi na później zaistniałe okoliczności.

Zdaniem Sądu zebrany materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, iż K. D. (1) działał z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się ze swoich zobowiązań.

Przede wszystkim wskazuje na to negowanie przez oskarżonego samego faktu zaciągnięcia u pokrzywdzonego pożyczki, co stoi w sprzeczności z zebrany w sprawie materiałem dowodowym o czym była mowa szczegółowo powyżej. Oskarżony z góry zaplonował, że po zaciągnięciu pożyczki będzie się wypierał aby taki fakt miał miejsce.

Na brak zamiaru oskarżonego co do wywiązywania się ze zobowiązań wobec pokrzywdzonego wskazuje postawa oskarżonego, który unikał kontaktu z M. M. (1) po upływie terminu spłaty długu. Jednocześnie zatem dał wyraz temu, że od początku nie był zainteresowany spłacić pokrzywdzonemu zaciągniętą pożyczkę.

Nie może tej zejść z pola uwagi Sądu fakt, że w okresie kiedy oskarżony zaciągał pożyczkę borykał się z problemami finansowymi. Zdaniem Sądu nie uzyskiwał on wtedy dochodów albo były one niewielkie, gdyż jak wynika z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w T. K. D. (1) nie składał zeznań podatkowych za lata 2015-2016.

Ponadto oskarżony nie oddał zaciągniętego długu,

nawet w najmniejszym zakresie, tym samym osiągając korzyść majątkową po wykorzystaniu błędu pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania. Oskarżony utrzymuje się jedynie z prac dorywczych, osiągnane przez niego ewentualne dochody nie są rejestrowane, a tym samym prowadzenie z nich egzekucji jest niemożliwe.

Sąd dzieląc kwalifikację prawną przyjętą przez oskarżyciela publicznego, dokonał uzupełnienia opisu czynu. Zebrany materiał dowodowy pozwolił bowiem na ustalenie, że oskarżony swoim zachowaniem wprowadził w błąd M. M. (1) nie tylko co do zamiaru terminowego wywiązania się z zawartej umowy, ale co do spłaty zobowiązania w ogóle. Ponadto zebrany materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że czyn miał miejsce w dniu 14 listopada 2015 roku.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ w niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające winę w rozumieniu ustawy - Kodeks karny. W chwili popełnienia czynu oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania

<p>przedsiębranego czynu, a także pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony jest osobą dorosłą oraz dojrzałą, a w chwili popełnienia czynu nie znajdował się w anormalnej sytuacji motywacyjnej. Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej, pomimo iż miał taką możliwość.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. D. (1)	1	1	<p>Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony o znacznym stopniu społecznej szkodliwości.</p> <p>Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd kierował się w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodzajem dobra naruszonego przez zachowanie oskarżonego jakim jest mienie; - rozmiarami wyrządzonej szkody – duża kwota wyrządzonej szkody; - popełnieniem przestępstwa z zamiarem bezpośrednim;

- motywacją sprawcy, który działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego jego uprzednią karalność. Jako okoliczność obciążającą Sąd poczytał ponadto oskarżonemu działanie z niskich pobudek tj. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył K. D. (1) karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Z uwagi na okoliczność, że K. D. (1) działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd wymierzył mu na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz

			<p>okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonego. K. D. (1) jest młodą, zdrową i zdolną do pracy osobą. Utrzymuje się z prac dorywczych, ma wyuczony zawód. Na jego utrzymaniu pozostaje dwójka małoletnich dzieci.</p> <p>Tym samym zdaniem Sądu orzeczona kara grzywny nie przekracza możliwości zarobkowych i majątkowych oskarżonego.</p>
5.	<i>1Inne</i>		
	ROZSTRZYGNIECIA		
	ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
7.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
Sąd, pomimo wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego,			

<p>nie nałożył na oskarżonego w trybie art. 72 § 1 pkt 8 kk obowiązku wykonania orzeczenia w sprawie (...) tj. nakazu zapłaty z dnia 30 maja 2016 roku na kwotę 16.500 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lutego 2016 roku do dnia zapłaty. Wskazana bowiem instytucja może mieć zastosowanie w sytuacji wymierzenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W niniejszej sprawie orzeczono natomiast wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2</p>	<p>W niniejszej sprawie oskarżyciel posiłkowy był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata. Tym samym poniósł koszty należące do kosztów procesu (art. 616 § 1 pkt 2 kpk). W oparciu o treść art. 627 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego Sąd zasądza wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 1176</p>	

	<p>złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem w sprawie jednego pełnomocnika. Ponieważ zgodnie z art. 616 § 1 pkt 2 kpk wydatki strony obejmują koszt ustanowienia w sprawie jednego pełnomocnika, oskarżycielowi posiłkowemu przysługuje zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego od oskarżonego, co do którego wydany został wyrok skazujący. Sąd zasądzając kwotę 1176 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego miał na uwadze treść § 11 ust. 2 pkt 3 i ust. 7, § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015r, poz. 1800 ze zm.).</p>	
3	<p>Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa w całości koszty sądowe, na które składają się wydatki w kwocie 100 zł oraz opłata w kwocie 580 zł.</p> <p>Na wydatki w sprawie złożyły się:</p> <ul style="list-style-type: none">- ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu przygotowawczym w kwocie 20 zł oraz w postępowaniu sądowym w kwocie 20 zł - na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i § 1 Rozporządzenia	

Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 r. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm.),

- opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w kwocie 2 x 30 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 861 z późn. zm.),

Opłatę zasądzono na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Sąd zasądzając od oskarżonego koszty sądowe miał na uwadze, iż oskarżony jest młodą, zdrową i zdolną do pracy osobą. Ma wyuczony zawód. Tym samym ma on możliwość podjęcia pracy zarobkowej celem uiszczenia zasądzonych kosztów sądowych. Nie przekraczają one jego możliwości zarobkowych.

6. **1Podpis**